

Орган Лемковского Союза.

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крыници. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно.

80 „ квартално

150 „ полрочно

3 зл. рочно

В Америці: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:

2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,

20 кор. рочно.

Кonto чекове Нр. 404.155.

Купуйте календар Лемка!

Великий, 184 сторон друку обнимающий календар, заосмотреный многыма иллюстрациями, містит добре оброблену часть информации и много материяла с нашего сельского жита. Календар тот подае также дуже материяла с господарства, о кормленю хижинь, стосоваю штучных навозов, годовлі коней и овец и т. д.

Подае описы лемковекых сел и відомости о давной минувшости.

В календарі ест помещене кубиков не округлого дерева и много практичных рад.

Календар Лемка повинен находить ся в каждой лемковской хижі.

Ціна 50 гр. Замавлати в администрации газеты „Лемко“ в Крыници.

Именины Пана Президента.

Дня 1. лютого праздновано в цілой Польщі именины першого Обывателя Ричи Посполитой, профессора Игнатия Мосцицкого. Молодеж школьна, учителя, урядники и многотысячны массы народа молили ся в том дні за здорovia Пана Президента, — котрый не лем вславил ся яко перший Муж державный — яко Президент, але ест славный также в научных кругах цілого світа, яко ученый, котрому держава Польска завдячуе численны открытия с области химии.

Он то, по долгих научных трудах, робит важне открытие: при помочи электричной энергии отримуе с воздуха и воды азотну кислоту, котра стае ся основой штучных навозов азотных. За тым першим вынаходом насту-

пат цілый ряд дальших открыт и за Его старанем и в Его честь заложено в 1930 р. коло Тарнова Державну Фабрику Азотных Звязей в оселі, котру названо Мосцицами.

Помимо тяжких обовязков связанных с урядом Першого Мужа Державы, не перестает п. Президент трудити ся научно. В прошлом року вынашел аппарат, вытворючий штучный, горючий воздух. Открыте тото буде мати широке застосоване в личницах и шпиталях, приносячи хворым здорovia.

Народ дарит своего Президента щирым чувством любви, чому дал выраз в день Его именин, устроючи по всім закутинам академии и торжества.

огня (Нова-Весь, Камянна, Поляны, Флоринка Вафка).

На собраню не обошло ся без дакотрых смутных, и дакотрых смішних инцидентов. Де смутных належат жалі людей в дакотрых селах на учителей. Люди с Лабовы жалуют ся, што до того часу учителя не спровадила ище для школьных дітей лемковскы книжок помимо того, што діти зложили гроши на книжки ище на початку року. На численны запятаня дітей отповідат стало, же книжки такы не вышли ище с друку. Ест то неправда, бо лемковскы книжки школьны для класы першой, другой и третьей сут уж давно выдрукованы и достати их можна в „Państwowe Wydawnictwo książek Szkolnych — Lwów ul. Kurkowa 21“.

Люды с Тылича жалуют ся на нетактовне и ненавистне поведење управителя школы в отношению до дітей и родичей.

Віриме, што школьны власти переведут в одном и другом случае безсторонне и докладне слідство, усудут зло и виноватых, если такы найдут ся, укарают. Штобы успокоити население, котре ест тума фактами на правду сильно расжалече, належит тоте зрешти як найскерше.

Кромі тых, як бы для розвеселеня расжалеченных людей были и забавны выходы дакотрых участников и так: Оден с докладчиком, одобряючи политику Р. С. О., выповід однак, што газеты, выдаваны тым же Р. С. О. не сут газетами селянства, бо „Земля и Воля“ може на 50 проц. ест газетом селянском, а „Русский Голос“ ест газетом совсем буржуазным. Тот сам докладчик, сторонник Р. С. О. нашмарил ся на Цебринского и кричал ему „ганьба“. Логикы и правильного образа думаня трудне ся в том досмотріти, бо то так было в докладі вшитке и Крым и Рим, быхо

Собрание в Поворознику.

Дня 27. січня т. р. в Поворознику новосандецкого повіта в салі читальні им. М. Качковского отбыло ся собрание по ділу выслушаня доклада делегатов на IV-тый сізд Р. С. О. во Львові и в ціли высказаня ся в ділі отобраня Ревизийному Союзу Руских Кооперативов права ревизии кооперативов лемковскых.

Собрание под председательством Д-ра Ореста Гнатюшак, по выолуханю бесіды председателя собрания докладов со сізда Р. С. О. Юлияна Гальковича и Семана Кулянды и допшой дискуссии, в котрой заберали голос Мончак, Евстахий Милянчик, инж. Дуркот, О. Яновский, М. Трохановский и иши рішидо 1) приняты доклад делегатов со сізда Р. С. О.,

2) прилучити ся до старань Р. С. Р. К. во Львові задержаня Ревизийным Союзом Руских Кооперативов права ревизии также кооперативов лемковскых в повітах ясельском, горлицком и ново-сандецком

3) старати ся энергичнійше в будущем о справы школьны, в особенноти старати ся о надаванне учительских посад на Лемковщині передовсем учителям-лемкам. [Для переведеня той справы и робленя старань при обсаджаню посад учительских, выбрано комитет, зложеный с представителей сел.

4) выслати позу зовлене братьям-лемкам, живущим в Америці и подяковане американскому Лемко-Союзу за материяльную помоч, дану нашим людям, потерпевшим от грабобитя и от

и того, щоб держати оден фронт с Р. С. О. и О-ством им. М. Качковского и остра ненавистна крытыка Цебрынского, котрый ест вмістопредсіательом Р. С. О. и секретаром О-ства им. М. Качковского и яко такый надае напрям так организации Р. С. О. як и О-стау им. Качковского. С того видно ясно одно, што маленька групка присутных на собраню людей, котра докладчика живо оплескала за его доклад, або не розберат ся цілком в том, што творит ся у нас, або нарочю крытыкуе вшитко на ліво и на право, чтобы представити себе в світлі опекувчых мужей, котры лем одны наши чудечне средство охороны перед злом.

Однак бомба, котра віроятно была обчислена на возбужене величезного пламени, згасла скоро, бо встал за того Евсахий Миляннич со Щавника и пытаем „чого ся тримати, бо—повідат—Земля и Воля зла, Рускый Голос злий, Лемко—злий, то в таком разі, где нам ити и чого ся тримати, бо преця чогоси треба ся тримати“, так збил с резона докладчика, же лишено его питане без отвита а Миляннич дальше захохотил собраних до попертя „Лемка“ через числену пренумерату и точну заплату пренумераты.

Таксамо дальши пробы той групки людей а именно атаки на лемковскы школьны книжки, были вполні выяснены, в виду чого наглядно выказане, же работа Лемко-Союза и газеты „Лемко“ ест для наших людей корыотна.

Его Преосвященство О. Д-р Василий Масцюх, Апостольский Администратор Лемковщины.

Вступный акт опору украинских священников против лемковского Епископа.

Последнее число „Епархияльного Вістника перемыской Епархии“ выданного по дні 20. січня 1935. содержало прокламацию подписаную перемыским епископом Й. с. ф. г. м. Кошыловским и Апостольским Администратором О. Д-ром Вас. Масцюхом, в которой извещает ся всіх вірных, што Лемковщина переходит под духовну власть Апостольского Администратора, котрым ест о. Д-р Вас. Масцюх а перестает подлягати юрисдикции епископа перемыского.

Прокламация гота по приписам канонического права и принятым звичаям должна быти отчитана во всіх церквах во часі богослуженя, чтобы дошла до відомости всіх вірных.

Не всі однак украинскы священники у нас на Лемковщині прокламацию тоту отчитали в церкви.

Других, в по первой мірі належит декан горлицкого деканата, пріох Мацины вел. о. Ляльович. Ичших „завязгущих“, котры в тот спосіб показуют свое недовольне подаме в ближайшом числі Лемка.

Ест то дальший наглядный акт сабогажа со стороны росподиткованных „вітців“, котры мыслят же интерпеляция Дмитруня Левицкого, або другого якого „борителя“ им допоможе.

О эмиграции лемков на Сибирь.

Много людей с Лемковщины интересуе ся справом эмиграции и присылат запытаны в той справі до администрации Лемка.

Ніт в том нич дивного, бо земля в горах, населеных через Лемков ест бідна, мало уроджайна, росшмарена по цідом хотарі, притом той землі недуже, в виду чого голод и нужда являют ся нерідкыма гостями в бідных хыжах лемковскых сел. Увеличат тото заинтересоване и тот факт, же Лемкы от давна привыкли эмигровати и глядати ліпшой долі во Франциі, Німеччині, Росии и далекой Америкі и закрыте для них эмиграцийны терены уважают за одыноке жерело біды и несчастья.

Эмиграция тота принесла користи, бо дала средства до житя той надвыжці населеня, котра у нас, не маючи грунту, увеличала бы ряды безработных, — дала она возможность способным одынацам доробити ся навет значного маекту,—але не оторгала она той роли, какой можна было сподівати ся,—не подиевела она загального добробыта,—не причинила ся до поднесеня уровня житевого и культурального. Наши люди живут дальше так, як и перешде,—у нас и тепер встрічат ся ище барз дуже хыж курных, и те в тых селах, с котрых эмиграция была сильна,—у нас господарство дальше робит слабы поступы и коли розглянути ся по селах, то нияк не хоче ся вірити, же до тых наших сел выслали эмигранты с Америкы около пол миллиарда долларов. Грешы тоты пришли легко и легко пошли.

Удивительно одно, же тот наш лемко, котрого в Америкі цінят высоко, яко барз доброго, удтявого и способного работника, котрый там в Америкі виділ величезны сподкы акційны и кооперативы, котрый запознал ся

там с организацией и користями, шывучима с той организацией, коли верне до старого краю, не хоче перевести тых новшеств в своем родном селі, не старат ся быти дальше продуктивном одыницом, але найчастійше консумуе плоды своего тяжкого труда и поволи ничим не отличат ся от своих сусідов.

Видячи такы явления, помимо волі насуват ся пытане: „чом то так? Преця человек, котрый на чудживі, не маючи ниякого опертя, потрафил перебхити ся, выжити и зробити гроши, мусит быти человеком предприемчивым, оборотным и неглупым; чом же тот человек, коли вертат на родину, не дорабят ся дальше, а наоборот проідат зароблены кырваво гроши?“

Розвязку того можна найти лем в одном. До Америкы эмигровали найспособнійши, найотважнійши и наймудрійши наши люди, котры вірили в свои силы и не бояли ся того, же не потрафлят заробити на жите. Там в Америкі тоты люди попадали медже таких самых других, брали участь в выбіжках труда и с тых выбіжок выходили звичайно побідносно. В краю оставал материял тяжший, меньше предприемчивый, котрый, остаючи на дідицтві, — на отцовской землі, вмісто помагати тым, котры выемигровали, ждал сам от эмигрантов помочи, тому помоч доставал, жил с ней и писал по новы доллары до Америкы, а коли они тепер перестали наплывати, попадают в штотаз векшу нужду. Доллары отже не зробили того, што могли и повинни были зробити, они не поднесли наших гор экономично, не поднесли госпорчой культуры, а стали ся лем жерелом консумцийным, причинили ся до озераня ся на чужду помоч и притупили у нас предприемчивость и подвижность.

Видиме с повышего же як эмиграция с одной стороны принесла нашому населению користи, так с другой стороны, выходят и ей злы послідства. В случае новых теренов

эмиграцийных повторит ся тото само. Перешде всем выйдут на тоты эмиграцийны терены люди найспособнійши, котры ту могли бы вести перед и причинити ся до поднесеня экономичного и культурного наших сел.

Помимо того вшиткого не можна однак противити ся рухови эмиграцийному и стремлениям до выкликания такого руху, бо каждый знае, же у нас ест тісно, каждый видит, же без эмиграцийных теренов, буде у нас ище тяжше и тіснійше. Треба однак здати собі спраау с того, же здобыте таких теренов ест зависиме от медженародных договоров не лем двух заинтересованных держав, але и держав посторонных, котры с певных причин будут противити ся эмиграции на дакотры терены и тому справа тота не буде и не може быти скоро уладжена. Не забывайме о одном, же перенаселене ест не лем у нас, оно ест в цілой Европі и каждая держава позерат лакомым оком на отвітны климатычно и богаты терены эмиграцийны. Такыма теренами ест Сибирь, котрой климат, хоц острый, ест здоровым и котра має барз уроджайну землю, дуже лісов, хоц звірины и рьб и величезны минеральны богатотва.

Такы терены захоче каждая держава здобыти для себе и буне всіма силами перешкоджати в том державі другой. Найменше зас понагляют в открытю ся тих ворот на тоты терены самы Совіты, чого доказом являт ся заявлене их высокого урядника, котрый, як довідуеме ся с американско-руских газет, сказал, што Совіты могут отступити часть земель положеных на Сибирі на терены эмиграцийны для Лемков, але сами не пороблят в том напрямі нияких старань. Другыма словами—Совіты сказали: „у нас землі дост, але достати ся до ней трудно“.

Страшат войном.

Французські газети донесли на основі інформації з Англії, що там бесідує про можливість звільнення Німеччини від клявуваних територіальних трактатів Версальського. Акція така могла б початися від Клайпеди. Газети звертають увагу на те, що Німеччина подвоїла, а в Пруссії Висхідних потроїла воєнні сили армії і розсіває вісті про литовської тираниї.

Франція, — як пишуть французські газети — здає собі справу з погляду положення і єст можливе, що згадаєт від Англії угоди на заключення Висхідного Пакта без участі Німеччини і Польщі.*

Широки українські пляны.

Недавно відбула ся конференція семиох українських партій, в том числі чотырох, дійствующих на терені Польщі і трох з України Наддніпрянської. На конференції той рішено скликати „Всеукраїнський Народный Конгрес“ і в той цілі покликано до життя „приготовительный комитет конгресный“. Термін (не позднійше, як в вересні 1935 р.) і місце конгреса має назначити той комитет. Обряды конгреса мають продолжати ся 5 днів. Газеты українські уж от тепер роздають значене того конгреса і розписують, що тым конгресом заинтересує ся „цілий поважный світ политычний“. Газеты українські визнають всі нападны, українські організації „от Львова до Нового Йорка“ і „от Харбіні до Києва“ до напруженя діяльности. Насувають ся увага: Гарді то, але як то буде с тым оживленем і напруженем акції „от Харбіні до Києва?“

Українцы хотіли бы войны на Далеком Висході.

От часу напруженя отношень японско-совітських, наши українцы интересуют ся сильно событиями на Далеком Висході. По вістям українських газет во вихідній Сибірі живуть сарз дуже українцев, (их всяди єст дуже! прим. редак.) особливо на побережю Тихого Океана в т. зв. Приморском краю с Владывостоком. В Харбіні выдають українцы газету „Манджурский Вістник“, котрый пише, що власти манджурскы і японскы относят ся до українского руху доброжелательно. Украинцы сподивають ся вытягнути с того користи для себе в случаю войны японско-совітской і тому интересуют ся сильно тым, што ся діє на Далеком Висході.

Што бесідує Бурцев о замордованню генерала Кутепова.

Знаный проводыр російских революционерів, Бурцев, оголосил во французских газетах интересны подробности о порванню ген. Кутепова. По тым вістям генерала порвали агенты Г.П.У., котры в автомобилью звязали его і захлороформовали. Доза хлороформа была за сильна і ген. Кутепов умер от уда-

ра сердца. Преступники привезли тіло до амбасады совітской в Парыжі, а оттамаль перевезено его тіло в дипломатычной вализі до Москвы.

Посылайме діти до школы!

„Діло“ в числі 19, с 25, січня, в арт. п. в. „О фреквенцію в гимназиях“ поає, що число українських учеников в гимназиях поменшило ся в продолженю послідных літ. Причину того поменшаня видит „Діло“ в том, що молодеж по уконченю середных школ не має видов одержаня заосмотреня материяльного. Діло радит горпутьи ся до промысла і торговлі і образовати ся в том напрямі. Неменше однак єст потребна интеллигенція с высшим образованием, штобы мати политыков, просвітителей і людей науки і штуку.

Тото само єст і у нас. Число учачой ся молодежи маліло сильно і отбиват ся фатально на нашой народной жизни. Штобы оживити тоту жизнь потребна нам єст конечно трудовая интеллигенція. Ніт што бояти ся того, што по уконченю школ наши діти не доставут посад, бо тоты посады найдут ся. В послідных часах открыли ся перед нашом молодежом ворота до духовных семинарий, котры до тепер были для нас закрыты. Крім того села наши потребують рольных инструкторов, котры могут отограти в будучности важну роль организационну, могут поднести наши села экономично і просвітительно. Грамады зборян, зложены с кількох сел, котры розпоряджуют значительным бюджетом, найдут ваєвно потребны средства на оплату рольного инструктора, котрый живучи медже господарями, може радама і приміром причинити ся до поднесеня доходів с господарств рольных: треба отже старати ся о того, штобы мати таких рольных инструкторов і тому треба посылати діти до школы. В школах діти доставут помоч, бо Бурса в Горлицях може примістити за бара никаком оплатом понад 45 учеников, а має их лем 20. Тому уж тепер подумайте няньове над тым, і кто лем може і має способного сынка, най шде его до школы. Памятайме, що лем с ученым числят ся в світі, а неуком все попыхають.

Як живуть люди на Сахалині.

В отнозі Тихого Океана на Охоцком Морі, на полноч от Японии, лежит остров Сахалин, на котром люди живуть совсем иначе, як у нас.

Сахалин має грунт, покритый острыма камнями і низкыма кряками, через котры трудно ся нерав передерти. Маленькы села тубыльцев складають ся с кількох брудных халупок, покритых рыжовом соломом. Мужчины с долгыма бородами, женщины с жолтых лицах і скосных очах, одівають ся в ред опанчи. Головным их ідом єст рыба, а напхком рыжова горілка барз сильна о немалом запаху.

Жители Сахалина Аиносы єст поганями і вірят в духы. Особенно почестыю тішат ся у них рыбы. Вірят, що рыбі ости, стерты на порошок і змішаны с молоком єст добрым средством, штобы мати моцны зубы. Также чтят они уж і забите уха (гада) ува-

жають за преступлене, котре спровадит нещасте. Але найвекшом почестыем тішат ся медведі, котрых Аиносы чтят, як божество. Праві кажде село має свого святого медведя, котрого кормит со стратом і шкодом для власных дітей. Молоды медведята, если останут без матери, кормят жены і для медведяти отлучают свои власны діти, твердячи, що діти єст лем тягаром.

Аиносы торгуют тым дітми і пролаж дівчат єст одним с головных доходів Аиносов. За дівчата бере ся от 3 до 10 ян, в зависимости от красы.

Аиносы єст барз бідны, бо их грунт не надає ся до господарства, ловецтво принєсит што раз менши доходы, бо уж звіры выстріляно, остав ся им лем рыбловство, котре принєсит им также малыя доходы, бо часто нападають на них рыбаки с Кореи і рабуют им сіті і рыбы.

Полночна часть Сахалина належит до Совітов, а полуднева до Японии і того ище увеличат біду Аиносов, бо японцы отбирають им оружье, в виду чого аиносы не могут боронити перед рабунками своего бідного добытка.

Одыноком их потіхом єст пьянство, котре приберат там характер религиозной церемонии і отбиват ся звычайно в ночи. Ціле населене села сходит ся коло великой кади, наполненной рыжовом горітком, коло котрой палит ся огонь. Сідят і пют. Сідят без руху, подобны до каменных фигур. На другый день расходят ся хвіно по домах. Чом же так пют? Они вірят, що стан упиты, при котром тратят память, зближат их до бєгов. В тотчас, в стані маяченя, здає ся им, що стають ся высшима духами,—в тотчас снит ся им, що єст они... сыты.

Понушене на жите екснайзера Вильгельма II.

Газеты донєсят, що в Доорн, где живе тепер бывший писар німецкий Вильгельм II, не обходили 76-літней рочницы уродженя Вильгельма II, бо отправлено кухара, котрый уж 15 літ єст служит, яко кухар. Росышли ся поголоскы, що кухара отправлено тому, бо он хотіл отрути Вильгельма. Кухаря отдано до дому варягов.

По Лемковщині.

Читальня им. М. Качковского в Гладышеві исв. горлицкого выставила дня 27, січня т. р. аматорске представлене под з.: „Побіда світла над тьмою“. Це представленю устроєно забаву с танцами.

На представленю было дуже гостей с окрестных сел,—интеллигенция, крестьян і молодежи. Приїхали гости со Сквирного, Воловца, Ваницы, Панты, Рагетова і Святковы. Было также дуже людей — старших і молодежи с Гладышева. Представлене приготовил управитель школы г-н Гирчис, котрый не пожаліл труда для нашой молодежи і показал ей, як повинно ся вести позашкольную просвіту. Представлене принєсло читальні также материяльны користи, (около 50 зл. чистого дохода) котры єст барз потребны на укончене будовы читального дома, котрый начато будувати в осени і до того часу не укончено по поводу недостатка грошей. Дом такий

ест нам крєвчєно потрібний, бо нїт в сєлі гдє дати предствєленє ани устроїти забави, хыбаль в корчмі у жида, або в школі, єсди на того пєвоят школьны власти. Тому мы бара вдячны г-ну управитєлю школы за єго щирый и добрый почин в культурно просвїтєльнєй роботї серед нашєй молодежи, вдячны тьд больше, бо иншой интелїгенцїи в сєлі не мамє. Священник, українец смогрїт недлюбым оком на читальню, бо она руска, не українська и не помагат нам в просвїтєльнєм трудї. Уж третїй рок сущєствєує у нас читальня и мы сами хлопцї ведємє єї дїла и будємє свой власный дом власныма рускыма силами.

Тот дом хочємє оковчїти за всяку цїну того року. Хочємє доковчїти дом для нашєй молодежи, для рїжных предствєлєнь, собрань и забав, бо знамє, жє молодежь потребує науки, а часом и забави. Мамє в том дуже перешкод, бо сунт мєджє нами темны духы, котры лєм подшєнтуют другым людям, жє того не треба, бо будє роспустє. Не боїт ся,—не будє роспустє, лєм вы нагавайтє свои дїти до науки, до книжки и до газєты, накажтє им читати господарскы каїжкы, котры можнє достати в нашєй читальнї, бо мамє их перєшло 130, а вгочас вашє дитина не станє напєвно алодїєм, не будє красти дєрєва с лїса, не будє вырєбїти при забавї авантур с пєстужом и нєжом, а будє знати отдати каждому належну чєсть, будє знати чєстно жити, будє добрым господарєм, або ремєсольником, будє знати свои єбєважкы национальны и державны, будє знати, кто єго приятєль, а кто ворог, не будє слухати будь якого волохьту, котрый приходїт до сєла и дурїт людєй грушкєми на вербї, хотячи нас такым спосєбом выкєрїстєти.

Трїмаймє ся ового народа, своєй рускєй интелїгенцїи, котра вєдє нас добрым дорогєм. Идмє с правитєльством державы и требуймє от нєго своих прав, якы нам належат ся в облєсти цєркви, школы, господарчєго жїтєя и т. д.

Гладышов, днє 29. сїчєя 1935.

Выдїл читальнї. Федорко Антонїй прєдсїдєтель, Дєжбїна Осєнє, сєкрєтар.

Што чути в свїті.

В Бїлгородї вошла до унїверситєта полиция в часї, коли студєнты ухвалєли протєст протїв утворєню административныма властєми концентрацїйного обєза в Варєзднї. Пришлє до схваткы мєджє студєнтами и полицїєм, в котрой сунт убиты и ранєны.

В Парыжї студєнты мєдыцины выстєпили протїв принїманю на унїверситєт вєликого числа инностранцов и распочали протєстєцїйный штраїк. Штобь не допустити до беспорядков, закрьто будынок мєдычного факультєта и окрьжено полицїєм. Помїмо того дошлє до схваток мєджє студєнтами, в котрых єст килькох ранєных.

В Испанїи дошлє до бїткы в парламєнтї мєджє послєми с партїи лївой и консерватєстєми.

В УРУГВАЮ трибєрат рєволюцїи вєликы розмїры. В найблизших днєх сподївают ся генєральнєй батєлїи правитєльствєнных войск с рєволюцїонєрами. В краєу арєстовано парє тысяч людєа.

В Аргєнтынї панує страшнєя сєкє. Тємпєратура доходит до 420 пєвышє зєрє. Так вєсокєй тємпєратуры не нєтовано там о том часї от 80 лїт.

В Австрєлїи высєлають пїяков на скалїсты островы Ротарєа и Пакєтоє, гдє устроєно изолєцїйны обєзы отдїльно для мужчїн и жєнщїн. Изолєваны вєдут трьб жїтєя вєзничный, хоц не сунт зачислєны до арєстантов. Вшиткы мусят занїмєти ся роботєми рольныма и огородничєми. Слабы и жєнщїны достєют лєкшєу роботу. Чєс побытєа на островєх вьнєсит наймєншє оден рок. Пє року вєртєт бывшїй пїяк до дому, алє єст под надзорєм ищє 5 лїт. В случєаю повтєрєнєя пїянствєа забєрають пїяка зас на остров. Там на островєх нїт ани каплї алькєголя и довоз єст нєвозможный. Правитєльствєо сподїват ся добрых рєзультєтов.

В Индїях жїють страшны змїи, котрых укушєнє спровєдєат бєзотложну смєрть. Найстрашнїй єст змїя, котрого называють окулярник. Раз в нєчи бєла сїльнєя бурєа, котра выбїла в хєтї оного бїлого осаднїка шїбы в окнї и згєсїла нафтоу лямпу. В хєтї бєла жєна осаднїка Манїїна с дїтїном. Коли жєна пєдходїла до окнєа, штобь єго заткєти и засвїтити лямпу, услышєла пєдозрїтєльнєй ськ. Сє страха замєрєла, бо пєзнала, жє чєрєз выбїтєе окнєо вполєз окулярник. Нє моглєа взывати помєчи, бо в дому не бєлє нїкого. Лєм ранєо моглєи прїтї людєа. Штобь не дразнїтї окулярнїка, котрый мог шмарїтї ся на дїтїну, она устїла острєжно на постєли и в тємнєтї прїєлуховєла ся, цї змїя ся не рушат. Так вытрїмєла она 5 годїн, прєсєчи Бєга о спасєнє.

Ранєо прїшлє служєацєа, котра увїдїла змїя в колєсцї дїтїны прї єї лїцї. Служєацєа, индїйкє знала спосєбы борьбы сє змїямї. Она хватїла змїя скєрєо з вєрєха голєвы и вышмарїла чєрєз окнєо. Бїдну матєр отвєзємо до шпїтєля. Тых пєт гєдїн страшнєй мукы так знїщїло єї нєрвы, жє рєсхєворїла ся.

Рєсїя опєновєла уж полнєчны полєрны краєи своєй державы. Прєф. Шмїт заявлїл, мєто уж в тє року будє дїєствовєтї рєгулярнєя комуникацїя лєтєчєа.

Комунальна Каса Ошєдлївостї в Крыницї

прїнїмєт вкєлєды и платїт вєсокыи процєнт. Удїлєт такжє позїчок на добрых услєвєях!

Найлїпшє и найдєшєвшє

можє каждый фурман заосмотрїтї ся в потрібный для сєбє товар як овєс, єїно, сїчку, смєры, подковы, клїнцы в своєм руском „Фурманском Коопєратывї“, котрый находит ся в Крыницї Здрєю в домї г. Нєварєа Громєсєка коло рїзнї.

Найлїпшы услєвєя асєкурацїйны

дєє

Асєк. Товєрїствє
ВИТА-КРАКОВСКЄ
во Львовї.

Оно спємагат такжє нашє товєрїствєа. Информєцїи удїлєт рєдакцїя „Лємко“.